

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie – Polska) – A.K./Skarb Państwa

(Sprawa C-428/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Druga dyrektywa 84/5/EWG – Artykuł 1 ust. 2 – Dyrektywa 2005/14/WE – Dyrektywa 2009/103/WE – Artykuł 9 ust. 1 – Obowiązek podwyższenia minimalnych sum objętych obowiązkowym ubezpieczeniem – Okres przejściowy – Nowy przepis podlegający natychmiastowemu zastosowaniu do przyszłych skutków sytuacji powstałej pod rządami dawnego przepisu – Okoliczności powstałe przed wejściem w życie przepisu prawa materialnego Unii – Przepisy krajowe wyłączające umowy ubezpieczenia zawarte przed dniem 11 grudnia 2009 r. z obowiązku podwyższenia minimalnych sum objętych obowiązkowym ubezpieczeniem]

(2022/C 84/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polska)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A.K.

Strona pozwana: Skarb Państwa

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 drugiej dyrektywy 84/5/EWG Rady z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych [mechanicznych], zmienionej dyrektywą 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r., i art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie, które skorzystały z przewidzianej w tych przepisach możliwości ustanowienia okresu przejściowego, były zobowiązane wymagać, aby od dnia 11 grudnia 2009 r. minimalne sumy gwarancyjne przewidziane w umowach ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych zawartych przed tą datą, lecz obowiązujących jeszcze w tym dniu, były zgodne z zasadą ustanowioną w akapicie czwartym tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad – Bułgaria) – V.M.A./Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”

(Sprawa C-490/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuły 20 i 21 TFUE – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Dziecko urodzone w państwie członkowskim przyjmującym rodziców – Akt urodzenia wydany przez to państwo członkowskie wskazujący dwie matki owego dziecka – Odmowa wydania przez państwo członkowskie pochodzenia jednej z tych dwóch matek aktu urodzenia wspomnianego dziecka wobec braku informacji o tożsamości matki biologicznej tego dziecka – Posiadanie takiego aktu stanowiące warunek wydania dowodu tożsamości lub paszportu – Uregulowanie krajowe tego państwa członkowskiego pochodzenia niedopuszczające rodzicielstwa osób tej samej płci]

(2022/C 84/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: V.M.A.

Strona przeciwna: Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 TUE, art. 20 i 21 TFUE oraz art. 7, 24 i 45 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że, jeśli chodzi o małoletnie dziecko, będące obywatelem Unii, którego akt urodzenia wydany przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego wskazuje jako jego rodziców dwie osoby tej samej płci, państwo członkowskie, którego to dziecko jest obywatelem, jest zobowiązane z jednej strony do wydania mu dowodu tożsamości lub paszportu bez konieczności uprzedniego sporządzenia aktu urodzenia przez jego organy krajowe, a także z drugiej strony do uznania, podobnie jak każde inne państwo członkowskie, dokumentu pochodzącego od przyjmującego państwa członkowskiego umożliwiającego wspomnianemu dziecku korzystanie, wraz z każdą z tych dwóch osób, z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Randstad Italia SpA/Umana SpA, Azienda USL Valle d’Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

(Sprawa C-497/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 1 i 3 – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wyrok najwyższej instancji sądownictwa administracyjnego państwa członkowskiego stwierdzający, z naruszeniem orzecznictwa Trybunału, niedopuszczalność skargi oferenta wykluczonego z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego – Brak możliwości zaskarżenia tego wyroku do najwyższej instancji sądownictwa powszechnego tego państwa członkowskiego – Zasady skuteczności i równoważności]

(2022/C 84/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Randstad Italia SpA

Strona pozwana: Umana SpA, Azienda USL Valle d’Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 i art. 19 ust. 1 TUE, a także art. 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r., interpretowany w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego państwa członkowskiego, który zgodnie z krajowym orzecznictwem wywołuje taki skutek, że podmioty